

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/4860
van het repertorium

Nr. 1039 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te   op
wonende te

beklaagde

2.
geboren te   op
wonende te

beklaagde

beiden aanwezig en bij staan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

De eerste en de tweede

Te , tussen 14 augustus 1999 en datum der onderhavige dagvaarding

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te , gekadaastreerd als (, en , met respectievelijke oppervlakten van 11a 67ca en 23a 38ca,

eigendom van verdachten ingevolge akte van 3 juli 1989 verleden voor notaris te en huwcontract van algehele gemeenschap van 6 juni 1974 verleden voor notaris te ,

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 149 en 160, gepubliceerd, voortgezet of in stand gehouden worden.

in casu:

stalling achter de bestaande woning, in bakstenen met golfplaten dakbedekking op perceel (natuurgebied) en een loods uit grijze betonblokken en metalen dakbedekking op perceel (deel van een verkaveling)

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:
Overgeschreven op het Hypotheekkantoor van
onder nr. Kosten: 76,13
euro, get. De Hypotheekbewaarder

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 8 juli 2004 door beklaagden tegen alle
schikkingen te hunne laste
- op 8 juli 2004 door het Openbaar Ministerie
tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 25 juni 2004 door de correctionele
rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft
beslist:

Verklaart eerste beklaagde plichtig
aan het hem ten laste gelegde feit en veroordeelt
hem hiervoor tot een GELDBOETE van 300,00 euro,
verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op
1.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf
van één maand;

Verklaart tweede beklaagde plichtig
aan het haar ten laste gelegde feit en veroordeelt
haar hiervoor tot een GELDBOETE van 300,00 euro,
verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op
1.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf
van één maand;

Verplicht beide beklaagden tevens tot betaling van
elk een bedrag van 10 (tien) euro, verhoogd met 45
opdecimen (x 5) en gebracht op elk 55
(vijfenvijftig) euro, bij wijze van bijdrage tot
de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp
aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beide beklaagden een vergoeding op van
elk 25 euro;

Veroordeelt beklaagden elk tot de helft van de
strafkosten, deze begroot zijnde op 96,34 euro;

Beveelt herstel van de plaats in de
oorspronkelijke toestand, meer bepaald de afbraak
van de in overtreding gebouwde stalling en loods
tot de constructies zoals zij bestonden voor de
werken uitgevoerd vanaf 1994, d.w.z. door
verwijdering van alle materialen die vanaf 1994 in

de gebouwen zijn verwerkt, zulks binnen een termijn van vier maanden vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 100,00 € per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging
ontwikkeld door Mr.   advocaat bij de
balie van

Gelet op de neergelegde conclusie;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig
naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het
Openbaar Ministerie, de datumbepaling der feiten
dient verbeterd te worden als volgt:

"van 14 augustus 1999 tot 5 januari 2004 ...";

Overwegende dat de beklaagden hiervan in kennis
werden gesteld en de gelegenheid hebben gekregen
hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te
brengen;

Overwegende verder dat de feiten van de
tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden
aan de huidige wetgeving; dat bijgevolg de
tenlastelegging dient aangevuld te worden met de
woorden:

De feiten thans strafbaar gesteld zijnde
overeenkomstig de artikelen 98, 146, 149, 150,
151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei
1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het
decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
38, 64 van het decreet van 26 april 2000,
artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart
2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 3 maart

2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van beklaagden ingestelde strafvordering daardoor niet gewijzigd worden;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- de loods waarvan sprake is gelegen op perceel binnen de grenzen van een woongebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980
- de stalling waarvan sprake is gelegen op perceel binnen de grenzen van een natuurgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980
- de perceelnummers werden in de inleidende dagvaarding bij materiële vergissing omgewisseld zodat het past dit bij deze recht te zetten (zie brief stedenbouwkundig inspecteur d.d. 30 juni 2005)
- beklaagden worden enkel vervolgd voor het instandhouden van de gebouwen
- de loods gelegen op perceel ligt in woongebied, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat voor de instandhouding van de werken de strafsanctie niet geldt en in zoverre geënt op deze feiten van instandhouding er desbetreffend geen aanleiding is om in te gaan op de herstellvordering
- aan de stalling gelegen op perceel werden tussen 1994 en 1996 zonder voorafgaande rechtsgeldige stedenbouwkundige vergunning verbouwingswerken uitgevoerd o.m. door het optrekken van de muren met ongeveer 1 m, uitbreiding van de bouwoppervlakte en bouwvolume, het metsen van bakstenen muren, verhoging van het aantal ramen en deuren; dit blijkt o.m. uit de vaststellingen van de verbalisanten (stukken 1 c/m 20) en het ongunstig advies van de afdeling Natuur (zie beslissing bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg d.d. 10 juli 2003 waarbij het beroep tegen de weigering van de regularisatieaanvraag werd afgewezen)
- gelet op de aard en omvang van de werken betreffen het hier wel degelijk verbouwingswerken

die vergunningsplichtig zijn en niet louter instandhoudingswerken zoals beklagden tevergeefs voorhouden

- beklagden erkennen deze inbreuken maar gingen niet over tot vrijwillig herstel;

Overwegende dat de schuld van de beklagden aan de feiten van instandhouding van de stalling in natuurgebied dan ook bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor ook nog verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklagden in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklagden, hun blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten o.m. vanwege de ligging in natuurgebied, het niet vrijwillig herstel, de beklagden voor de feiten van instandhouding van de stalling in natuurgebied ieder dienen bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat het Hof niet ingaat op het verlenen van de door beklagden gevraagde opschorting omdat dergelijke gunstmaatregel niet van aard geacht wordt beklagden op passende wijze de ernst van de inbreuken te doen inzien en bovendien er geen gevaar is voor enige declassering;

Overwegende dat nu de feiten van instandhouding van de stalling in natuurgebied bewezen gebleven zijn dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 9 augustus 2000:

Overwegende dat deze omstandig gemotiveerde herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklagde gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is; dat in natuurgebied enkel jagers- of vissershutten mogen worden gebouwd die niet kunnen worden gebruikt als woonverblijf en dat de huidige constructie daaraan niet voldoet;

Overwegende dat nu noch door de stedenbouwkundig inspecteur noch door het college van burgemeester en schepenen een vordering tot meerwaarde gesteld wordt het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat het bestuur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt; dat de stedenbouwkundig inspecteur duidelijk te kennen geeft dat de huidige constructie ter plaatse niet in natuurgebied kan worden gedoogd omdat ze niet in het straatbeeld past en dat daardoor de goede ruimtelijke ordening ernstig in het gedrang komt; dat hij hierdoor impliciet te kennen geeft geen meerwaardevordering te willen toepassen; dat derhalve wanneer, zoals te dezen, geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve kan bevelen;

Overwegende dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- de integrale afbraak, inclusief de betonnen vloerplaat van de wederrechtelijk opgerichte omvangrijke stalling in bakstenen en met een golfplaten dakbedekking achter de bestaande woning op het perceel gelegen te

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermeldde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; dat het niet wenselijk is deze dwangsom in de tijd te beperken;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verbetert de tijdsbepaling der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina 4);

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina's 4-5);

Zet de materiële vergissing recht zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding van de loods gelegen op perceel binnen de grenzen van een woongebied geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagden desbetreffend van alle rechtsvervolging;

Stelt vast dat er geen aanleiding meer is om in te gaan op de herstellvordering, geënt op de feiten van instandhouding van de loods op voormeld perceel;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de feiten van instandhouding van de stalling gelegen op perceel binnen de grenzen van een natuurgebied, zoals verbeterd, geactualiseerd en rechtgezet;

Veroordeelt ieder der beklaagden wegens deze feiten tot een geldboete van HONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en aldus gebracht op VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van EEN MAAND;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 december 2002, doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden m.b.t. de feiten van instandhouding van de stalling gelegen op perceel de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de integrale afbraak, inclusief de betonnen vloerplaat van de wederrechtelijk of gerichte omvangrijke stalling van bakstenen en met een golfplaten dakbedekking achter de bestaande woning op het perceel gelegen te

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de helft van de overige kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 173,05 euro;

Laat de overige helft van deze kosten ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
NEGEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier